

11. Sammenfattende skema:

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der er mulighed for kommunerne at indgå aftaler med grundejere om bidrag til finansiering af infrastrukturanlæg. Der er ingen konsekvenser for stat og regioner.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	For <i>kommunerne</i> indebærer lovforslaget nye og bedre redskaber for at planlægge for højere kvalitet i byerne. Der er ingen konsekvenser for stat og regioner.	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Samlet set forventes lovforslaget at give grundejere og bygherrer bedre muligheder for at udvikle og sikre et udbygningsområdes herlighedsværdier. Lovforslaget vil samtidig medvirke til at der skabes nye og attraktive lokaliseringmuligheder for moderne bymæssige erhverv som videnserhverv, herunder kreative og innovative erhverv.	Forslaget kan medføre økonomiske omkostninger for bygherren til støjdæmpning af boliger.
Miljømæssige konsekvenser	Eksisterende boliger i byområder kan opnå bedre støjisolering, og lavenergibebyggelse og beplantning medvirker til en bedre husholdning med energiressourcen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1, 2 og 10:

Kommunalreformen, der på planlovens område blev gennemført ved lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen), indebærer bl.a., at der ikke længere skal udarbejdes regionplaner. Kommunerne har fået kompetence til at planlægge for de forhold, der tidligere var omfattet af regionplanlægningen. De hidtidige regionplanretningslinjer opretholdes dog med samme retsvirkning som et landsplandirektiv indtil de ophæves eller ændres af miljøministeren. Det vil sige, at kommunalbestyrelserne skal overholde sådanne regionplanretningslinjer, som om de var udstedt i medfør af § 3, stk. 1.

Den ændrede opgavefordeling har samtidig medført, at staten vil få en mere aktiv rolle for at sikre de overordnede planhensyn, som tidligere i meget vidt

omfang blev varetaget gennem regionplanlægningen. Dette kan bl.a. ske ved varetagelse af konkrete planlægningsopgaver, der tidligere var en del af regionplanlægningen, f.eks. vedrørende offentlig infrastruktur af regional betydning, eller ved udstedelse af bindende regler for planlægningen i medfør af planlovens § 3, herunder regler for hovedstadsområdets planlægning jf. planlovens § 5 j, - de såkaldte landsplandirektiver.

Med forslaget vil forslag til landsplandirektiver, der offentliggøres i henhold til § 22 a, stk. 1, vil få retsvirkning fra tidspunktet for dets offentliggørelse, således at regionsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen ikke endeligt kan vedtage en plan, der er i strid med det offentliggjorte forslag.

En kommuneplan og en lokalplan må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3, 5 e og § 5 j, jf. planlovens §§ 11, stk. 4, og 13, stk. 1. Den regionale udviklingsplan må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3, jf. planlovens § 10 a, stk. 2.